

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Konservativt, men oenigt

Rapeli, Lauri

Published in:
Västra Nyland

Published: 03/05/2023

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Rapeli, L. (2023). Konservativt, men oenigt. *Västra Nyland*, 15. <https://www.vastranyland.fi/artikel/726276d3-d184-4a04-a670-3a4305d7276b>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Konservativt, men oenigt

Vid skrivande stund, har Petteri Orpo precis inlett regeringsbygget med Sannfinländarna, Kristdemokraterna och SFP. På ytan innebär kombinationen en renodlad konservativ högerregering. Höger i den bemärkelsen, att alla partier som ingår i den identifierar sig med den politiska högerens syn på ekonomin. Konservativ i den bemärkelsen att i synnerhet Sannfinländarna och Kristdemokraterna uttryckligen stöder konservativa värderingar, bland annat gällande synen på familjen samt många minoritetsfrågor.

Även om partierna säkert kan enas om ekonomin, ligger vissa av dem långt ifrån varandra när det gäller liberal-konservativ –dimensionen. Klyftorna syns tydligt på de olika värdekartorna som gjorts på basis av valkompassdata. Stora medier, som Yle och Helsingin Sanomat, har publicerat sådana i samband med de senaste valen. Dessa data visar entydigt hur långt från alla andra partier Sannfinländarna ligger med sin värdekonservativa profil. Detta syns både när man ser på hur partiernas alla kandidater i genomsnitt placeras på värdekartan och hur de invalda riksdagsledamöterna placeras. Samlingspartiet verkar befinna sig snäppet närmare SDP i fråga om samhällsliberalism, men på grund av åsiktsskillnader i ekonomiska frågor, verkar regeringssamarbete vara uteslutet.

Skillnaderna mellan Sannfinländarna och de andra regeringspartierna är inte enbart principiella. Sannfinländarna skiljer sig från alla andra partier också angående attityden till Finlands EU-medlemskap samt till invandring. Egentligen är de rätt ensamma med sina invandringsattityder även när man ser på hur de finländska väljarna tänker. Sannfinländarnas linje i klimatfrågor skiljer sig också markant från Samlingspartiets och SFPs.

Efter riksdagsvalet har SFP stått inför ett svårt val. I slutändan verkar möjligheten att få vara med i regeringen väga mera än de principiella skillnaderna. SFP håller på att gå med i en regering med ett parti som i sitt 'finskhetsprogram' bland annat konstaterar att svenska inte används då vanliga finländare samverkar med varandra och vägrar acceptera svenskans ställning som ett likvärdigt språk med finskan.

SFP ser ut att vara oändligt flexibel i sin förmåga att ingå i olika typer regeringar. Utgående från värdekartorna befinner sig SFP numera precis mitt emellan det konservativa och det vänster-gröna lägret. Någon särskilt tung ideologisk anledning att ingå i just den här regeringen finns således inte, snarare tvärtom.

Att en regering, som är ideologiskt enhetlig på vänster-höger –dimensionen annars kan vara oenig, beror på att det ideologiska fältet även påverkas av en kulturell dimension, som inte följer den gamla vänster-höger –logiken. I den liberala ändan finns kulturell öppenhet och gröna värden, i den konservativa ändan finns däremot nationalism och enhetskultur. Vår högst antagligen blivande regering är en manifestation av en diskrepans mellan dessa två dimensioner. Samlingspartiet prioriterar enighet gällande ekonomin, för Sannfinländarna är den kulturella dimensionen viktigare. Framtiden visar om och hur den konflikten går att lösa.

Lauri Rapeli

Forskningschef vid Åbo Akademi